

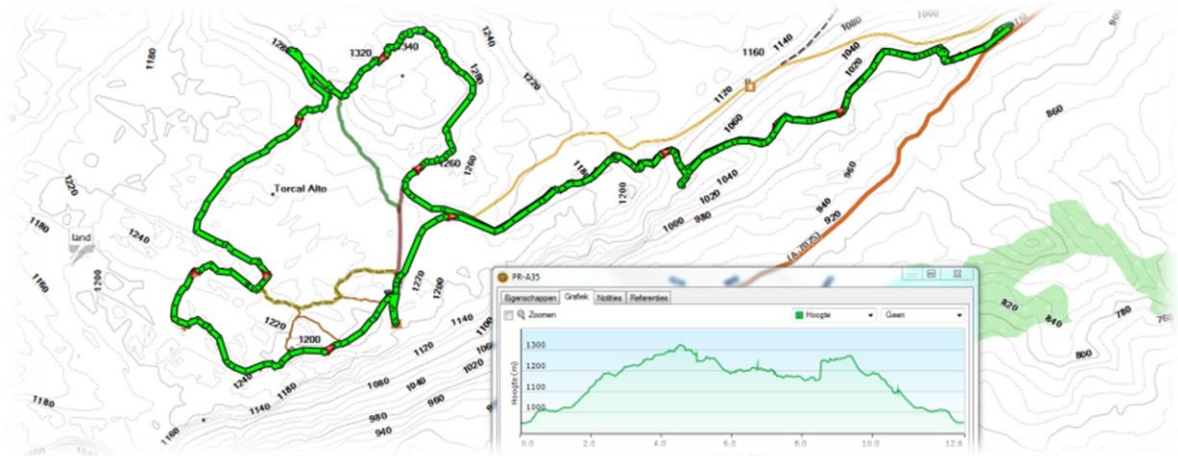
Tabernas heeft nog een echte stierenarena (plaza de toros) op hun grondgebied. De arena werd gebouwd in 1986 en de plaatselijke bevolking organiseert er gevechten met vaarzen. De arena biedt plaats aan 2.000 toeschouwers en de toegang is er steeds gratis. Het zijn de plaatselijke macho's die de vaarzen op de korrel (of is het een sabel) nemen.

Dinsdag 15 maart 2022

- Wandeling : Luswandeling El Torcal
- Gebied : Antequera
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 6 uur

Vandaag doen we een wandeling in El Torcal en al meteen zien we meerdere gemzen die nog aan het ontbijten zijn. Gemzen hebben een geitachtig uiterlijk. Beide geslachten dragen horens, maar die van het mannetje zijn groter dan die van het vrouwtje. De hoorns zijn

maximaal 32 cm lang. Ze staan recht omhoog maar buigen aan het eind als een haak naar achteren. Mannetjes worden zwaarder dan vrouwtjes.

Een mannetje heeft een lichaamsgewicht van 35 tot 50 kilogram, een vrouwtje tussen de 30 en 40 kilogram. Gemzen eten in de zomer allerlei plantaardig voedsel, als grassen en kruiden,

knoppen, naalden, schors en twijgen. In de winter voeden ze zich met mossen en korstmossen. Het zijn dagdieren, die in de middag rusten. Vrouwtjes en hun jongen leven in kuddes, die uit wel honderd dieren kunnen bestaan.

De gems kan zo'n tweeëntwintig jaar oud worden in gevangenschap en vijftien tot zeventien jaar in het wild. Belangrijke natuurlijke vijanden zijn de Lynx en de wolf. Het zijn

behendige klimmers, die eenvoudig van rots naar rots springen. In de zomer en de herfst leven ze voornamelijk op alpenweiden rond en boven de boomgrens.

Vakantiegangers die naar de Canarische Eilanden zijn geweest zijn er misschien wel eens mee geconfronteerd. Een enorme stofstorm die stof en zand vanuit de Sahara over de eilanden uitstrooit. Een dergelijke oostelijke wind wordt de Calima genoemd en brengt vaak enige tijd ongemakken. Ook het zuiden van Spanje kan er mee te maken krijgen en de stofwolk kan zelfs tot in België komen. Wij zullen meerdere dagen last hebben van deze stofwolk al levert

dit ook mooie lichtschakeringen op. Het lijkt wat op mist. Vandaag regent het dan ook nog eens waardoor onze kledij onder het stof kom te liggen.

De Calima kan ontstaan als het Azorenhoog zich uitstrekt tot ver over de Middellandse Zee en het noorden van Afrika. Wanneer er dan ten zuidwesten van de Canarische Eilanden ook nog

een lagedrukgebied tot ontwikkeling komt kan een Calima zich versterken en voor een flinke aanvoer van stof zorgen. Het lagedrukgebied zorgt er ook voor dat de stof tot hoog in de atmosfeer kan komen waardoor de stofwolken helemaal tot aan het Caribisch gebied kunnen reiken. Er steekt een stevige oost- tot zuidoostelijke wind waarin het stof voor grote problemen kan zorgen.

Het natuurpark El Torcal is meer dan 1200 ha groot en is meerdere keren het decor geweest van Science Fiction films. De kalkstenen hebben nog steeds de gelaagde horizontale formatie. Hierdoor zijn, in de loop van miljoenen jaren, regen en wind in staat geweest om

deze lagen te slijten tot verbazingwekkende vormen. Het hele gebied lag onder zee tot meer dan honderd miljoen jaar geleden.

Enkele rotsformaties die men een naam heeft gegeven : de bovenste foto is de vliegende schotel. De foto onderaan is de robot die buigt of neerkijkt op de toeristen die onder hem lopen.

Foto boven is de zittende hond, foto onder zijn de gestapelde pizzaborden.

Foto bovenaan is de hoed, onderaan de kameel.

Hier nog drie rotsformaties. Herken je hierin niet een havik, een schildpad, en een zeepaardje?

Een schildpad met rugzak. El Torcal was ook de woonplaats van de prehistorische mens. Op verschillende plaatsen zijn overblijfselen gevonden van neolithische bewoners. Het hoogste punt in het park is 1.339 m.

Door zijn speciale bescherming heeft dit park een zeer rijke fauna en flora. Zo leven er onder meer 650 plantensoorten waaronder 30 soorten orchideeën.

Er is ook een grote populatie reptielen zoals hagedissen en verschillende slangensoorten, waaronder enkele giftige addersoorten. Ook talloze (roof)vogels kan men er bewonderen zoals valken, uilen, arenden en gieren. Maar ook de lynx (wilde kat) kan men er tegen komen

We hebben nog wat tijd over en doen in Antequera nog een stadswandeling. Evenwel, door het slechte weer, hebben we niet veel gezien van Antequera. Ik geef hier wel enkele foto's weer van Antequera. Het Alcabaza is geheel ommuurd en neemt de gehele top van de berg in.

In de Torra Blanca (witte toren) werd voornamelijk gebruikt door de soldaten om het kasteel te beschermen.

De Arco de los Gigantes is een enorme triomfboog die in het jaar 1585 werd gebouwd en is ontworpen door architect Francisco de Azurriolawerd.

Ook de benedenstad had een verdedigingsmuur. Enkel de Puerta de Estepa staat er nog. Is gebouwd in 1749 en gaf toegang tot de weg naar Sevilla. Het was een van de toegangen tot het lagere gedeelte van Antequera dat ook geheel ommuurd was met muren van twee meter dikte. In 1931 werd ze afgebroken om het verkeer te vergemakkelijken maar in 1998 werd ze volledig heropgebouwd volgens het oorspronkelijke model met gesteente uit El Torcal. Het beeld bovenin is Virgen del Rosario (OLV van de rozenkrans). De grootste boog was voor de doorgang van voertuigen (paard en kar), de twee kleinere bogen voor de doorgang van voetgangers.

Muralla de la Plaza del Carmen is nog een gedeelte van de originele stadsmuur uit de 12de eeuw. De muur had een omtrek van 585 meter.

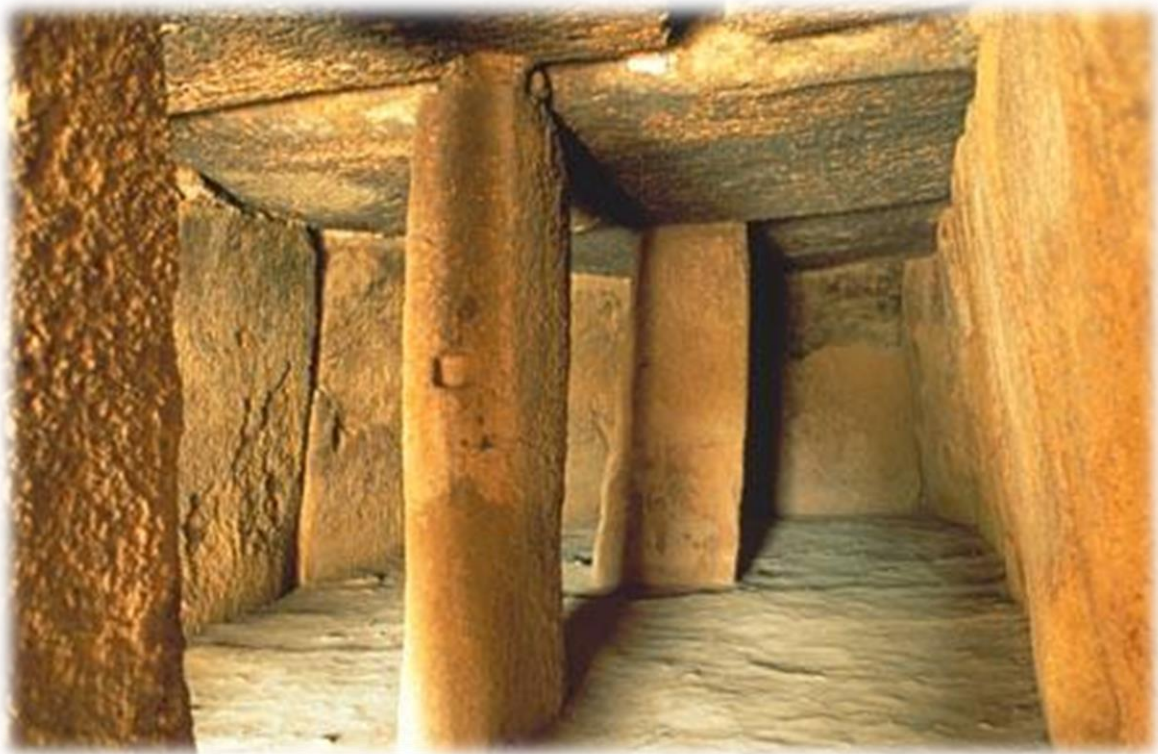
De Romeinse baden, gelegen aan de voet van de kerk 'Santa María la Mayor', zijn in de zomer van 1988 bij toeval ontdekt. De constructie van het complex dateert uit de 1e eeuw na.Chr. Binnen de stevig gebouwde historische muren bevinden zich grote baden die zijn afgewerkt met kwaliteitmarmmer. De vloeren zijn volledig bezet met polychrome mozaïek met een medaillon in het midden waar een zeegod op afgebeeld wordt.

Real Colegiata de Santa María la Mayor is een van de mooiste kerken van Antequera. Ze werd gebouwd tussen 1514 en 1550. Antequera telde ooit 36 kerken, nu nog 27.

Het massief 'de liggende indiaan' is een kalkstenen berg van 880 m hoog die 500 m boven de vlakte uitsteekt en van alle kanten het landschap bepaalt. De Moorse prinses Tazgona was verliefd geworden op de gevangen christelijke ridder Tello. De prinses hielp de gevangen genomen ridder ontsnappen en beiden namen de vlucht. Achtervolgd door soldaten van haar vader vluchtten beiden de berg op en verborgen zich 2 dagen in een grot. Toen de soldaten hen op het spoor kwamen stortten de geliefden zich naar beneden om eeuwig verenigd te blijven. Sinds die tijd heet de berg La Peña de los Enamorados, of de rots van de geliefden. Het spijtige aan dit verhaal is dat de Moorse koning tegen zijn soldaten had gezegd dat de prinses mocht huwen met ridder Tello. Afhankelijk van de stand van de zon kan je duidelijk de lippen zien van het indianenhoofd, alsook het linker neusgat en het linker oog. Het zou een natuurlijke rotsformatie zijn al heb ikzelf zo mijn twijfels!

We brengen ook een bezoek aan de dolmen van Menga. Voor het eigenlijke bezoek aan de dolmen krijgen we eerst een documentaire te zien in het Engels, over de dolmen. Ondanks hun lange bestaan zijn ze grotendeels intact gebleven. Hierdoor kunnen wij ze nog steeds

bewonderen en ons vergapen aan reusachtige rotsblokken, waarmee onze verre voorouders, slechts geholpen door spierkracht, vee, houten planken en boomstammen, collectieve graven bouwden voor hun beter bedeeden. In de dolmen van Antequera zijn tot op heden geen menselijke resten aangetroffen, maar men gaat er vanuit dat deze ooit zijn geroofd of inmiddels volledig zijn vergaan.

Er zijn drie dolmen maar wij bezoeken er maar twee, de derde ligt eigenlijk buiten Antequera. De dolmen van Menga is beroemd sinds de tweede helft van de 17e eeuw. Nadat deze dolmen weer uit het zicht was verdwenen ontdekten de gebroeders Viera, in 1903 vlakbij hun boerderij de eerste dolmen die naar hun werd vernoemd. Twee jaar later ontdekten ze de dolmen van Menga. Het duurde tot 1905 totdat de andere dolmens werden ontdekt. In 1941 begonnen de eerste restauratiewerkzaamheden. De dolmen van Menga is de oudste van de drie en stamt uit het begin van het Bronzen Tijdperk (rond 2.500 voor Christus). Een kleine heuvel herbergt een grote, monumentale en ovaal gevormde grafkamer. Vanaf de ingang ziet de dolmen eruit als een lange, overdekte galerij. De grafkamer wordt gevormd door zeven grote vierkante blokken steen die worden overdekt door een enorme rots van 180.000 kilo (42 vierkante meter groot!). Het is onvoorstelbaar dat mensen zonder technische hulpmiddelen in staat zijn geweest dit reusachtige stuk kalksteen in beweging te krijgen, laat staan om het dwars over de andere blokken te leggen. Ter ondersteuning van de dakstenen staan er drie grote pilaren in het vierkante deel achterin.

In het grafgedeelte bevindt zich ook een put van 19,50 meter diepte. Deze put is uitgehakt in een rots.

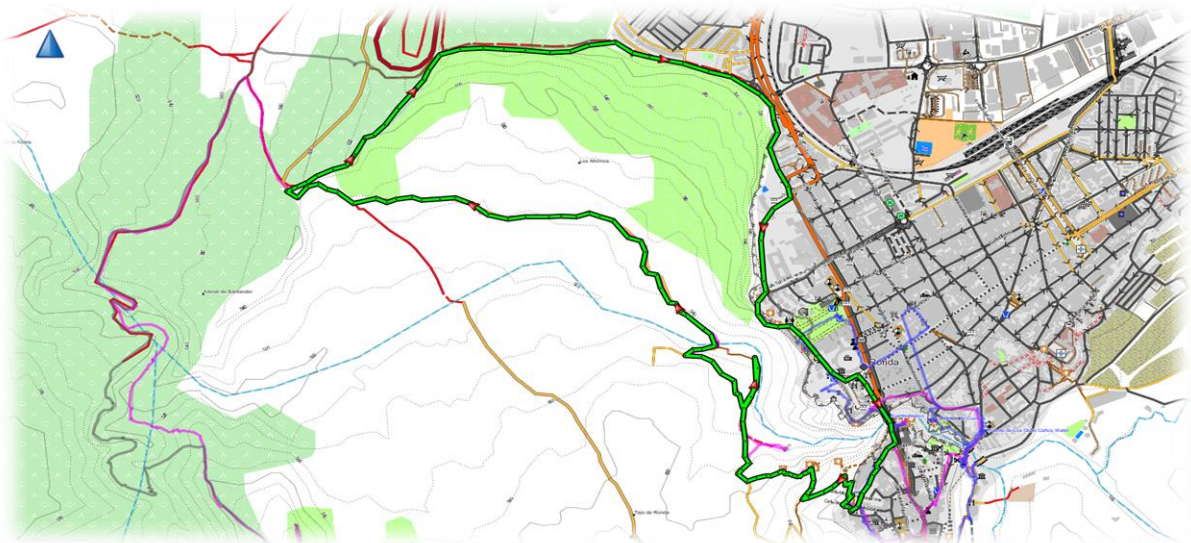

We verblijven niet in een hotel maar twee nachten in een Casa Rural. 's Avonds gaan we eten in een goed restaurant.

Woensdag 16 maart 2022

- Wandeling : Luswandeling Ronda
- Gebied : Ronda
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 3 uur

We beginnen de dag terug met regen. We verplaatsen ons van Antequera naar de stad Ronda maar onderweg houden we even halt in het dorpje Setenil de Las Bodegas.

Het zijn geen grotwoningen maar huisjes die gebouwd zijn onder overhangende rotsen. Alle huisjes zijn witgekalkt en zijn, zonder uitzondering klein van stuk. Althans voor zover ze te zien zijn. Het is enkel de voorgevel die je kan zien. De rest bevindt zich namelijk ín de zandstenen rotswanden waaruit het dorpje grotendeels bestaat.

Tussen de 18de en 19de eeuw passeerde al het handelsverkeer langs dit welvarende dorp. De naam van het dorp is afkomstig van de Moren, zij noemden het Septem Nihil wat zeven maal niets betekend. De las Bodegas werd later toegevoegd omdat er veel wijnkelders waren. Een insectenplaag in 1860 maakte abrupt een einde aan deze weelde. Nu leven de amper drieduizend bewoners vooral van de productie van chorizo, tuinbonen, granen, olijfolie en van het toerisme. Mensen onder meer die een rondreis door Andalusië maken.

Na de verplaatsing naar Ronda bezoeken we eerst de stad en nadien doen we er een wandeling langs het lijkenpad.

Ronda is ook bekend voor zijn drie bruggen, de Romeinse brug, de oude of Arabische brug en de nieuwe brug. De onderste foto is de “nieuwe brug”.

Puente Romano (Romeinse brug) of Puente Arabe (Arabische brug) is een oude stenen brug. De naam Puente Romano verwijst naar de fundamenten van een oude Romeinse brug waarop deze Moorse brug gebouwd is, vandaar de twee namen. De brug verloor aan belang toen in de 16e eeuw de nieuwe wijk Mercadillo (markt) aan de oostkant van de kloof een betere verbinding vereiste met La Ciudad (de oude stad) aan de westkant. Achter de brug liggen nog restanten van Romeinse baden.

De Puente Viejo (oude brug) werd gebouwd in de 16de eeuw. Daarachter ligt de Romeinse brug.

Ronda is een van de oudste steden van Spanje en ligt 740 m boven de zeespiegel, een arendsnest trots boven op een rots boven de Guadalevin, middendoor gesneden door een indrukwekkende ravijn (El Tajo met als diepste punt 120 m).

Zowel Ernest Hemingway als Orson Welles woonden jarenlang in Ronda en beschreven de schoonheid van het gebied. De Belgische groep dEUS nam er hun plaat *The Ideal Crash* op. De bloem op bovenstaande foto is een Affodil. De gedroogde stengels van de plant worden in sommige gebieden gebruikt om manden mee te vlechten.

De arena is van de 18de eeuw en is de oudste nog bestaande arena van Spanje. Er zijn nog 4 stierengevechten per jaar allen in september, voor de rest van het jaar is het museum. Pedro Romero geboren en gestorven in Ronda is de bekendste stierenvechter van Spanje. Hij is begonnen als hij 17 jaar was en de laatste stier doodde hij als hij 77 jaar was. Hij bood de stier aan, aan de Spaanse koningin. Romero heeft meer dan 5.000 stieren gedood in de arena en heeft zelf nooit één schram opgelopen.

Orson Welles heeft er jaren gewoond. Voordat Orson Welles acteur was, was hij stierenvechter in Ronda. Hij wou ook dat, na zijn dood, zijn as zou verstrooid worden in het zand van de arena omdat hij zich dan zou vermengen met het bloed van de stieren en de

torero's. Maar het werd geweigerd en zijn as werd uitgestrooid op een landgoed van een vriend van hem in Ronda.

